

ብዓለ ጥምቀት 2009 ዓ.ም.

11 ጥሪ 2009 ዓ.ም. (1/19/2017)

“መጻኦ ቃል እምደመና ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልደየ ዘአፈቅር ሎቱ ስምዕም”

ንባባት፡ ቲቶ 3፡4-12፤ 3፡4-7፤ 1ዮሐ 5፡1-9 ግ.ሐ. 10፡34-39፤ ማር 3፡15-22

ምስባክ፡ 1. ርእዩክ ማያት እግዚአ፡ርእዩክ ማያት ወፈርሁ፡ ደንገፁ ቀላያተ ማይት ወደምፀ ማይትሆሙ። መዝ.76፡16

2. ባሕርኒ ርእየት ወንየት ወዮርዳኖስኒ ገብአ ድጎረሁ አድባር አንፈርዕፁ ከም ሓራጊት። መዝ.113፡34

ሎሚ ብዓለ ጥምቀት መድኃኒና ክርስቶስ ዘኪርና ነብዕል አሎና። ነዚ እዋን ፍሉይ ዝገብሮ ዘመነ ልደት ሓሊፉ ሓዲስ ምዕራፍ አብ ሕይወት ኢየሱስ ዝጅምረሉ ብምዃኑ እዩ። ናይ ክርስቶስ ጥምቀት እናዘከረና እንከሎና ከም ክርስትያን ጥቕሚ ምስጢረ ጥምቀት ፈሊጥና ነቲ አብ ጥምቀት ዝአቶናዮ መብጽግን ዝተቐበልናዮ ጸጋን አስተንቲና ክንሕድሶን ክነብሮን ንማለት እዩ።

አብ ትንቢተ ኢሳያስ 40፡1-11 ዘሎ እንተ አንብብና ናይ ተስፋን ምጽንናዕን ንህዝበ አምላኽ ዝተዋህበ ንርኢ። ትንቢት ኢሳያስ ብምልኡ ንክርስቶስ እዩ ዘመልክት ንሱ እቲ ቅቡእ አምላኽ ክንገብረ ኢሉ አብ መንጎና ዘሎ። ብዝያዳ ምስኡ ዘሎና ርክብ ከጽንዕን ሰላምና ክሕድሶን ኢሉ ምሳና ዘሎ እዩ። ኢሳያስ ከምዚ እናበለ ይገልጽ “ንሕዝበይ አጸናንዑ እወ ንሕዝበይ አጸናንዑ ነቶም ዝተበጀዎም ሕዝቢ ጊዙ ብኃይሊ ኺገዝእ ይመጽእ አሎ። ንሱ ንመጻኦኡ ኸም ንሳ ይከናኸነን ንዕያውቱ አኪቡ አብ ሕቕፉ ይስከመን ነተን ዜጥብዋ ድማ ብህድኣት ይመርሐን” ይብል። እዚ እዩ እቲ ክርስቶስ ብመንፈስ ቅዱስ ዝተቐብአሉ። አብ ጊዜ ጥምቀቱ ብአምሳል ርግቢት አብ ልዕሊኡ ወሪዱ ንአገልግሎት ክወፍር ዝተዋህቦ።

ቅ. ጳውሎስ አብ ቲቶ ዝጸሓፉ ዘዘኻኸረና “ንሕና ብዝገበርናዮ ግብሪ ጽድቂ ዘይኮነስ ብምሕረቱ ማለት ብቲ ኻልአይ ልደት ዚህብ ምሕጻብን ብመንፈስ ቅዱስ ብምሕዳስን አድኃነና፤ ብጸጋኡ ጸዲቕና ብተስፋ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ወረስቲ ምእንቲ ኸንከውን ብመድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ገይሩ ንመንፈስ ቅዱስ አብ ልዕለና አብዚኹ አፍሰሶ” (ቲቶ 3፡5-7)። ክርስቶስ ብጥምቀቱ ንአና መንጪ ጸጋ ጥምቀት ቀደስልናን ከፈተልናን። ብጥምቀቱ ገሩ ኸአ ጉዕዞ ድሕነትና ጀመሮ። አብ ክርስቶስ ብምጥማቕና አብ ናይ ድሕነት መስርሕ ተቐባልነት ረኺብና።

አብ ወንጌል ሉቃስ እግዚአብሔር አብ “ብአኻ ዝተሓጎስኩ ፍቁር ወደይ ንስኻ ኢኻ” እናበለ ክዛረብ ተሰምዑ። አብዚ ጥምቀት አምላኽ ንክርስቶስ ብመንፈስ ቅዱስ አጠሚቕዎ አብ ተልእክኡ ምሕረትን ሰላምን አብ ኩሎም ህዝቢ ከምጽእ ኸአ አበጊሰዎ። ክርስቶስ ብግድን ክጥመቕ ነርዎ ምኽንያቱ ብጥምቀቱ ገሩ እዩ ናይ ምስጢረ ትምቀት ጥቕምን መሰረትን ገሊጹልና። እንተ ኾነ ክርስቶስ ክጥመቕ ዘድልዮ ነገር አይነበሮን ምኽንያት አብኡ ዝኾነ ናይ አዳም ኃጢአት ሳዕበን አይርክበን ስለዚ ጥምቀት ዮሐንስ ይኹን ካልእ አየድልዮን እዩ ነሩ። ንአና ግን የድልየና ምኽንያቱ ብጸጋ ጥምቀት ኢና ካብቲ ካብ አቦና አዳም ዝወረስናዮ ኃጢአት እንነጽሕ። አብ መልእኽቲ ዕብራውያን ነዚ ክገልጽ እንከሎ፡ “ክርስቶስ ብዘይካ ኃጢአት ብኹሉ ንአና መሰለ ይብል” (ዕብ 4፡15)።

ክርስቶስ ብዝኾነ ምኽንያት ብሰንኪ ኃጢአት ቀዳሞት ወለድና አይተበከለን። ቅ. ማቴዎስ አብ ወንጌሉ ክርስቶስ ስለምንታይ ክጥመቕ ከም ዝደለ ክገልጽ እንከሎ፡ ዮሐንስ መጥምቕ ኣነ ድኣ ብአኻ ኸጥመቕ የድልየኒ እምበር ንስኻይ ናባይ ትመጽእ ምስ በሎ ኢየሱስ “ኩሉ ጽድቂ ኸንፍጽም ይግብአና እዩ እዋ

ሕጅስ ይኹን ድክ ጎደግግ” (ማቴ 3:15) ኢሉ ምስ መለሰሉ ተጠምቀ። ኢየሱስ ብዮሓንስ መጥምቕ ክጥመቕ ምስ ኣፈቀደ ምሉእ ትስብእቱ ገሊጹልና እዚ ዝኾነ ኣስተናእሶ ኣብ መለኮቱ ብዘይምግባር እዩ። ብኻልእ ኣዘራርባ ኣብ መለኮቱ ዝኾነ ለውጢ ከይ ገበረ ከማና ሓደ ኮይኑ፥ በዚ ኸኣ ጥምቀቱ ምሳና ዘልኦ ሓድነትን ከድሕነና ከም ዝመጽኦ ዝገልጽ እዩ። በዚ ምልክት እዚ ኸኣ ምእንቲ ድሕነትና ኢሉ ዝኾነ ዝኸፈል ዋጋ ከም ዝኸፍል ኣረጋጊጹልና። ልዕሊ ኹሉ ክርስቶስ ብጥምቀቱ ገሩ ንጉዳይ ድሕነትና ከምዝተለመ ኣብ መስቀል ክመውት እንከሎ ኸኣ ብደሙ ከም ዝግተቦ ገሊጹልና።

ጥምቀት ክርስቶስ ዘኪርና ክነብዕል እንከሎና ናይ ገዛእ ርእሶና ጥምቀት ኢና ክንሓስብ ዘሎና። ብዝያዳ ነቲ ኣብ ጥምቀትና ዝኣቶናዮ ማሕላ/መብጽዓ ወይ ኪዳን ክሳብ ክንደይ ሓሊናዮ ከምዘሎና ሕይወትና ክንርኢ ይግብእና። ክሳብ ክንደይ እሙናት ኮና ንመብጽዓና ኣተግቢርናዮ? ነቲ ኣብ መዓልቲ ጥምቀትና ንሰይጣንን ንኹሉ ግብሩን ዝኸሓድናዮ ንሕልዎ ዘሎና? ነቲ ኣብ እግዚአብሔር ኣብ ቅድሚ ኩሉ ህዝቢ ኣምላኽ ዝገለጽናዮ እምነት ንሕሉ ዘሎና? ነቲ ብቤተ ክርስትያኑ ዝውሃበና መምርሒ ንሰምዕ ዘሎና? ኢየሱስ ክርስቶስ እቲ ሓደ ወዲ ኣምላኽ ከምዝኾነ እኣምንዶ? ኣምላኽ ኣብኡ ንዘሎኒ እምነት ክም ስክረለይ ይኸእልዶ? ቤተ ክርስትያን ሎሚ እውን ኣብ ክርስቶስ ዘሎና እምነትን ኣኽብርት ብስሙ ዝተጠመቐናን ብዳግም ሓዲስ ዕድል ክንገልጽ ትኸፍተልና። ኣብ ጥምቀት ክርስቶስን ጥምቀትናን እናኣስተንተና ኣምላኽ ምስ ክርስቶስ ጉዕዞ ሕይወትና እናቀጽልና ከሎና መንፈሱ ክሕድስለና ንለምና።

ቅዱስ ሉቃስ ብዛዕባ ጥምቀት ኢየሱስ ክዛረብ እንከሎ ኣብ ሰለስተ ነገራት የተኩር፡

ሀ. “ኢየሱስ ድሕሪ ጥምቀቱ ይጽሊ ነሩ”።

ጸሎት ሓድነት ምስ ኣምላኽ እዩ። ብምልክት ጥምቀት ኢየሱስ ርክብ ሰብ ምስ ኣምላኽ ብዳግም ሓዲስዎ። ኣብ ገነት ኣብ ሕይወት ወዲ ሰብ ኃጢአት ምስ ኣተወ ካብ ኣምላኽ ጓና ኮይኑ። ሰብ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደው ክብል ፈሪሑ። ኣብ (ዘፍ 3:8-10) ከምዚ ዝብል ነንብብ፡ “ ምድሪ ምስ ወልወለ ኣምላኽ ኣብ ገነት ክመላለስ ሰምዑ። ኣዳምን ሰበይቱን ከኣ ካብ ገጽ እግዚአብሔር ኣምላኽ ኣብ ማእከል ኣእዋም ገነት ተኃብኡ። እግዚአብሔር ኣምላኽ ድማ ንኣዳም “ኣበይ ኣሎኻ” በሎ” ንሱ ኸኣ ድምጽኻ ኣብ ገነት ሰማዕኩ ጥራየይ ስለ ዝኾንኩ ድማ ፈሪህ ተኃባእኩ” እናበለ መለሰ። እንደገና ኣብ ዘፀ 20:18-20 ሰባት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ፈሪሆም ከንቀጥቅቱ ይርኣዩ። “እቶም ህዝቢ ነጉድን መብረቕን ምስ ረኣዩ ድሃይ መለኸት ምስ ሰምዑ እቲ እምባ ድማ ኺተክኽ ምስ ረኣዩ ፈሪሆም ኣንቀጥቀጡ ርሕቕ ኢሎም ድማ ደው በሉ”።

ሰብ ኣብ ኃጢአት እንተሎ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደው ክብል ይፈርሕ። ኣብ ጥምቀት ሰብ ምስ ኣምላኽ ዘለዎ ርክብ ብዳግም ይሕድሶ።

ለ. ብኣምሳል ርግቢት ኣብ ልዕሊኡ መንፈስ ቅዱስ ወረደ።

ኣብ ጥንታውያን እምነታት ብሓፈሻ ክርኣ እንከሎ ርግቢት ንኣማልኽቲ እተሰኒ እያ ተባሂላ የኸብርዋ ነሮም። መጀመርያ ኣርከሎጂካዊ መረጋገጺ ርግቢት ከም መንፈሳዊት እንስሳ ዝገልጽ ካብ 5000 ዓ.ዓ. ኣቢሉ ኣብ ናይ ሱመራውያን ቅርስታት ንረኽቦ። ኣብ ኣሲርያ ርግቢት ንጉሣዊት ዑፍ ተባሂላ ትፍለጥ። ቀዳሞት ንርግቢት ከም ያፍ ናይ ኣማልኽቲ ይርእይዎ በዚ ኸኣ ብዙሕ ጊዜ ኣብ ልዕሊ ኣማልኽቲ ትርኣ። ብዙሓት ቀዳሞት እምነታት ነፍሲ ናይ ሰብ መልክዕ ርግቢት እያ ትመስል ይብሉ። ኣብ ብዙሕ መቃብራት ከም ኣብ ሃገረ ግሪኽ ኣብ ልዕሊኡም ርግቢት ከምእትዓልብ ገሮም ይስእልዎ። ጳዕዳ ርግቢት ብሓፈሻ ኣብ ኣይሁድ ናይ ሰላም ምልክት እያ። ኣብ ዘፍ (1:2) እቲ ሕይወት ዝህብ መንፈስ ብኣብ ልዕሊ ማያት እትዝምቢ ያፍ ይምሰል። ንኖኅ ድሕሪ ማይ ኣይኒ ናይ ሰላም መልእኽቲ ዘምጽአትሉ

ርግቢት እያ (ዘፍ፡ 8፡8)። ዘዳግም (32፡11) ንአምላኽ ከምቲ ንስሪ ንጨቐዊቱ ምንፋር ዘምህሮም አምላኽ ከአ ንህዝቡ ሓፍ ከም ዘብሎም ብአምሳል ይዛረብ። ርግቢት ብዙሕ ጊዜ ኣብ መዝሙራት ዳዊት ኣብ መሃልየ መሃልይ ከም እተመስግን ንጽሕትን ተፈታዊትን ትጥቀስ። ኣብ መልእኽትታት ጳውሎስ ከም ምልክት ውህበታት መንፈስ ቅዱስ ትጥቀስ (ገላ 5፡22-23)። ጸጋታት መንፈስ ቅዱስ ከም ገርህነት፣ ፍቕሪ፣ ሕያውነት፣ ሰላም፣ ንጽሕና፣ ትሕትና ብአምሳል ርግቢት ይግለጹ። እዞም ጸጋታት ወይ ውህበታት ናይ ነፍሲ ወከፍ ጥምቀት ዝተቐበለ ጸጋትት እዮም። ብጸጋ ጥምቀት መንፈስ ቅዱስ ቀዋሚ ማሕተም ኣብ ልዕለና ከም ዝውሃብ ይገብር (ኤፌ 1፡13፣ 4፡30፣ 2ቆሮ 1፡22)። ናይ ማይ ጥምቀት ብመንፈስ ከም ንውለድ የመልክት (ዮሐ 3፡5)።

ሐ. ድምፂ አምላኽ ተሰምዐ፡ “ብአኻ ዝተሓጎስኩ ፍቁር ወደይ ንስኻ ኢኻ” ዝብል፡

ኣብ ርድኢት አይሁድ ንሶም ሕሩይ ህዝቢ አምላኽ ከምዝኾኑ፣ ወዲ አብርሃም ካብ ኩሉ ሓለፋ ከምዘለዎ ይአምኑ ነሮም። ዮሐንስ መጥምቕ ክቕበልዎ ዘይክእሉ ነጊርዎም ዓለታዊ ሓለፋታት ዋጋ ከም ዘይብሉ ሰብ ኣብ ቅድሚ አምላኽ ብዝገብሮ ከም ዝፍረድ እምበር ወዲ አብርሃም እየ ዝብል ከም ዘየድሕን ነጊርዎም። ቅ. ጴጥሮስ ካብ ግ.ሓ.10፡34-38 ኣብ ዘንቡብናዮ ኣብ ቅድሚ አምላኽ ሰብ ብግብሩ እምበር ዝኾነ ሓለፋታት ከምዘየሎ ይገልጽ። “**ኣብ ዝኾነ ይኹን ሃገር ንአምላኽ ዚፈርህን ቅንዕና ዚገብርን እንተሎ ኣብ አምላኽ ቅቡል እዩ እምበር ኣብኡ አድልዎ ከም ዘየልቦ**” ይብል። ብጸጋ ጥምቀት ሕሩይቱ ኮና። ከምቲ አምላኽ ኣብ ጥምቀት ኢየሱስ ዝበሎ ኣብ ጥምቀትና እውን “**ብአኻ/ኺ ዝተሓጎስኩ ፍቕር/ቲ ወደይ/ገለይ ኢኻ/ኺ እናበለ ይዛረብ። ነዘን ቃላት ኣብ ኩሎም ጸጋ ጥምቀት ዝቕበሉ ንደግመን። ንሕና እውን ኣብ ጥምቀት ዝኣቶናዮ ማሕላ ክንሕድሶ ከሎና አምላኽ ብዳግም “ንስኻ/ኺ ዘፍቅርካ/ኪ ወደይ/ገለይ ኢኺ/ኻ” ይብለና።**

ቅ. ጴጥሮስ ከም ዘረጋግጸልና ከም ምሩጽ አምላኽ መጠን ኢየሱስ “**ኣብ ኩሉ ጽቡቕ ከም ዝገበረን ንኹሎም ነቶም ሰይጣን ዝኣሰሮም ከም ዘሕወየን**” (ግ.ሓ. 10፡38) እዚ ኸአ አምላኽ ምስኡ ስለ ዝኾነ ከም ዝገበሮ ይነግረና። ሕጂ ንሰባት ጽቡቕ ክንገብር ናትና ግደ እዩ። ኣብ ሕይወትና ነገራት ብዘይ ናትና ተሳትፎ ጽቡቕ ክኸዱ ከም ዝኸእሉ ክንፈልጥ ኣሎና ስለዚ ኣነ ገለ ዘይገበርኩ ኢልና ክንጭነቕ የብልናን። ክንገብሮ ዘሎና ጽቡቕ ነገር እዩ፣ ጽቡቕ ነገር ክንገብር ምድላይና ዝለዓለ መበገሲ ኩሉ ነገራት እዩ፣ ንሰባት ሠናይ ምግባር በረኽት ጸጋ ምዃኑ ንፈልጥ እንተ ኾና ክንገብሮ ድሕር ክንብል የብልናን። **ኣብ ሓደ ዝንገር ታሪኽ ሓደ ወተሃደር ብርቱዕ ተውጊኡ ደም ወዲኡ ብርቱዕ ጽምኢ ይስምዖ ነሩ፣ ኣብ ጎኑ ግልጽ እንተ በለ ካልእ ወተሃደር ዝያዳ ዝተወግአ ማይ ደልዩ ዝግዕር ምስ ረአየ ንርእሱ ገዲፉ ነቲ ብጻዩ “ናትካ ጽምኢ ካብ ናተይ ዝዓበየ እዩ” እናበለ ሂብዎ ይብሃል።**

አሕዋት ኣብ ሕይወትና ንኻልኣት ጽቡቕ ክንገብር ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ብዙሕ ጊዜ ይጓነፈና እዩ። ንድለት አሕዋት ክንገብር ንድለታትና ክነሕልፎ፣ ክንጽመም ካብ ንአይ ክጥዕመኒ እስከ ንሓወይ ክንብል፣ ንሓደ ብዝተፈላለየ ምኽንያት ዝላቕ ዝዋረድ ዘሎ ምስ ረአና ንድለትና ዓጊትና እስከ ሎምስ ክዕወት ሰናይ ክገብር ክንብል እዮኑ እዩ። ከምዚ ምስ እንገብር ካብቶም ሕሩያት አምላኽ ክንቕጽር ኢና።

ብሩኽ ብዓለ ጥምቀት።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ